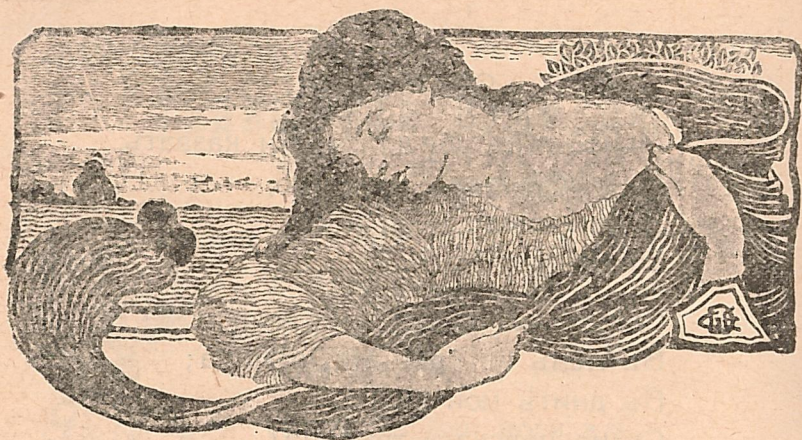

Майска разходка

Дойде пакъ първи май. Природата се развесели и разхубави. Запъха пакъ пойните птички подъ сѣнките на зелените горски дървета.

Нашето сърдце затуптя по-силно. Искahme и ние да излѣземъ на полето, да идемъ въ гората и тамъ, на свобода да си поиграемъ и да подишаме ароматния, чистъ въздухъ.

Една сутринъ, учителятъ ни влезе при насъ безъ книга и ни каза:

— Дѣца, искате ли да отидемъ на разходка?

— Искaме, искaме, чуа се гласове.

— Идете тогава у дома си, вземете си за ядене и веднага елате пакъ тука.

— Слѣдъ половинъ часъ, ние бѣхме вече наредени въ стройни редове и придружени отъ учителя си, съ пѣсни излѣзохме на полето, а отъ тамъ се опжтихме за близната горичка.

По пжтя, учителятъ ни спрѣ на една могилка и отъ тамъ почна да ни обяснява какво нѣщо е *хоризонтъ* и *небосклонтъ*.

Тръгнахме пакъ между нивите, които се зеленѣеха като хубави зелени килими.

Между нивята имаше ливади, по които се виждаха нацвѣтели майски цвѣтя. Най-много се виждаха да стърчатъ цвѣтовете на кадѣнката, божурѣтъ, синчеца, здравецѣтъ и др.